

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Articulus II. Quid liceat Reo circa fugam pœnæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

tem non ideo fiat injuria accusatori, dixi l. 3. p. 2.
n. 1211.

ARTICULUS II.

1525

Quid liceat reo circa fugam pœnæ.

R Esp. Quando sententia est materialiter injusta,
lata tamen secundum allegata & probata, etfi
in conscientia non obliget, non potest reus Judici
positivè resistere; tum ob scandalum; tum quia
tali casu Judex habet jus sententiam exequendi, &
ad id tenetur. Ita communiter *Less. Sanch. contra*
Vit. Bon. Lugo d. 40. n. 39.

Dixi, *Positivè*: quia reo, etiamsi verè reus sit,
licet ante & post sententiam, (quoad mortem, vel
pœnam morti æquivalentem, v. g. perpetuum
carcerem) fugere. Ratio, quia quilibet tam ma-
gnum jus habet ad vitæ suæ conservationem, ut
nulla potestas humana obligare possit ad eam non
conservandam, si spes commoda ostendatur: nisi
tamen bonum publicum aliud postulet. *Less. l. 2. c.*
31. d. 5. Unde resolves,

I. Regulariter reo licet fugere, etiamsi custos car-
ceris grave damnum inde passurus sit, (saltem nisi
juraverit se mansurum) quia utitur suo jure, & nulli
facit injuriam. *Fill t. 40. n. 274. Azor, Less. n. 31.*
nisi tamen charitas aliud suadeat, ob damnum cu-
stodis præponderans. v. *Bon. de præcept. d. 10. to. 2.*
q. 3. p. 2. n. 13. Less. l. c.

II. Multò magis licet fugere, ne capiatur, vel
etiam à ministro apprehendente se excutere, non
tamen illi vim inferre, vulnerando, percutiendo,
&c. *Ibid. & Regin. l. 24. n. 4.*

III. Licet etiam, saltem in foro conscientia, cu-
stodes (præcisâ vi & injuriâ) decipere, tradendo, v.
g. cibum

"g. cibum & potum, ut sopiantur, vel procurando ut
 "absint; item vincula & carceres effringere, quia
 "cùm finis est licitus, etiam media sunt licita. Et licet
 "alii captivi per effractum parietem simul elaban-
 "tur, non tenebitur de damno, quia tantùm est ejus
 "causa per accidens, cùm jure suo utatur. Nec refert,
 "quòd leges & magistratus quidam tales effractores
 "graviter puniant, id enim fit, quòd vel contrariam
 "sententiam sequantur, vel ex præsumptione, quòd
 "vim intulerint custodibus, vel quòd propter bo-
 "num Reipubl. ea poena statuta sit. *Fill. l. c. Tan. d.*
 "4. q. 4. dub. 5. ex aliis multis, v. *Lug. f. 4.*

" IV. Illis, qui non sunt ministri justitiæ, licet non
 "solùm consilio juvare reum, ut fugiat, sed etiam sup-
 "peditatis instrumentis, v. g. funibus, limâ, &c. quia
 "finem alteri licitum illi suadere, & ad eundem me-
 "dia proponere licet. *Less. n. 40. Tann. l. c. Sylv.*
 "*Tur. V a s q.*

" V. Non tamen licet juvare in effractione car-
 "ceris, ut habet communis, tum quia executio ipsa
 "effractionis soli reo licita est, propter jus vitæ con-
 "servandæ; tum ne alioqui omnis securitas carceris
 "pereat. *Less. l. c. Bon. p. 1.*

" *Quæres.* An reo liceat appellare.

" *Resp.* Si sciat sententiam esse justam, & justè pro-
 "cessum esse, non licet, [licet tamen supplicare] quia
 "id esset Judici calumniam imponere. Imò injustè
 "appellans tenetur de damno. Si verò putet senten-
 "tiam iniquam esse, aut injustè processum esse; aut
 "si diversæ sint opiniones, potest appellare. *vid.*
 "*Tann. l. c. n. 100., Lugon. 14. Sanch.*

A D D E N D A.

1526

Q. 274. Quid circa fugam Rei & appellatio-
 nem sit præterea notandum. R. Seqq.

§. I.

§. I. *Sanch.* in Decal. l. 6. c. 8. n. 16. negat Religiosum justè damnatum ad triremes posse fugere, quia vi professionis tenetur obedire: sed *Lugo* d. 40. n. 54. tenet contrarium velut probabile, quia hoc ipso, quòd damnetur ad tam gravem pœnam, videtur, æquiparari sæcularibus, unde sicut his, sic illi satis erit talem pœnam ferre, quamdiu cogetur.

§. II. *Dicast.* l. 2. t. I. d. 6. n. 88. putat proximis consanguineis, nempe patri, conjugi, fratri Rei licitum esse juvare eum in effringendo carcere, quia censentur una cum ipso persona. Addit n. 89. idem licere alteri, qui certissimè timet, ne à reo prodatur & similiter incarceretur, quia liberando reum censetur liberare seipsum. 1527

§. III. *Caj. Sot. Salon. Sanch.* in Decal. l. 3. c. 7. *Dicast.* n. 72. putant reum, qui effregit carcerem, teneri hoc damnum compensare, quia directè illud causavit; sed probabiliter contradicunt *Bann. Val. Regin.* & alii, quia non tenetur ex re accepta, uti patet; neque ex injusta acceptione, cùm licitè id fecerit, utendo jure suo. 1528

§. IV. Appellatio, per se loquendo, est licita, ideo enim est subordinatio tribunalium: neque audiendus est *Caram.* in Th. fundam. n. 1418. docens non posse dubitari de æquitate sententiæ, quia licèt non dubitetur de æquitate formali & bona conscientia Judicis, tamen diversa sunt hominum judicia, & apud Superiores valere poterunt rationes vel omissæ vel non rectè propositæ apud inferiorem. Vide *Carden.* in I. crisi d. 6. n. 153. Quòd si reus sciat sententiam contra se latam esse justam, & ab hac appellet, *Beja* p. I. cas. 65. multis probat esse rebellem potestati à Deo constitutæ, nocivum Reip., injuriosum Judici, adeoque peccare mortaliter. 1529

§. V.

1530

§. V. Si injustè accusatus & condemnatus provocet accusatorem aut Judicem ad Dei tribunal, *Clayns* & alii Juristæ dicunt peccare, tum quia est contra Charitatem & patientiam Christianam, tum quia illa provocatio est vana gloriatio innocentia, imò vix aberit appetitio vindictæ: è contrà, per se loquendo, nullum esse in eo peccatum docent *Delrio* aliique multi cum *Burgh.* cent. 3. cas. 87., quia cui-libet injustè gravato licitum est appellare ad Superiorem Judicem, & sic leguntur fecisse etiam viri sancti. Quòd si immisceat se impatientia vel vana gloria vel appetitus vindictæ, id per accidens se habet: fatendum tamen est hoc esse periculosum & vix unquam probandum.

1531

DUBIUM VIII.

Quomodo Confessario agendum cum reo.

“**R** Esp. Observanda seqq. I. Instruat eum, quòd
 “quæ secum in foro conscientia agit, cum Judi-
 “cibus non communicentur; ideoque sive sit nocens,
 “sive innocens, id ei nec prodesse nec obesse possit.
 “Ratio, quia aliàs multi conantur se falsò probare
 “innocentes, ut à Confessario juventur: alii contrà
 “falsò se nocentes dicunt, quòd timeant, ne Confes-
 “sarius conferat cum Judicibus, ipsique revocentur
 “ad torturam: Unde expedit, I. Ut non temerè
 “evulget Confessarius accepta extra Confessionem.
 “2. Ut ad Confessionem Sacramentalem reum non
 “admittat, nisi postquam in foro profano res sunt li-
 “quidæ; vix enim adigi poterit, ut omnia fateatur,
 “ob timorem, ne vel deferatur, vel cogatur eadem
 “fateri Judici: ante tamen de contritione agendum
 “est. *Delrio l. 6. c. 1. §. 3. Tann. d. 4. q. 5. d. 4.*

II. Ne